

Folk hjemme, da man frygter for, at de ikke vil vende tilbage, naar Krigen er sluttet, hvilket selvfølgelig vil skade Skibsværfterne og Samfundet i det hele her i Landet. Jeg mener derfor, at man maa være meget forsigtig med Hensyn til Forholdsregler overfor Skibsværfterne, specielt overfor et Værft som Burmeister & Wain, der ved sine Motorskibe indtager en Hædersplads indenfor Alverdens Skibsbyggeri. Der er ydet det den højeste Anerkendelse i saa Henseende, og det er sikkert i saa Henseende enestaaende paa Skibsbyggeriets Omraade.

Det er mig bekendt, at ogsaa andre Skibsværfter herhjemme har modtaget store Bestillinger fra Udlandet. Det er mig ligeledes bekendt, at Folk i Udlandet, der har gjort Bestillinger, selv skaffer Raavarerne, og at disse er betalte ved deres Ankomst hertil, og at Bestillerne saaledes faktisk er Ejere af Skibene, lige fra Arbejdet begynder, til det slutter. Under disse Forhold kan der let opstaa Misforhold mellem Bestillerne i de to andre nordiske Lande og Skibsbyggerierne herhjemme. Jeg synes, at naar vort Skibsbyggeri efterhaanden har erobret sig et Marked i Verden, maa man i nogen Grad passe paa, at man ikke støder disse Kunder bort. Jeg tror ogsaa, at Forholdet meget let vil kunne ordnes, for saa vidt den højtærede Minister, hvad jeg ikke tvivler om, har samme Opfattelse som jeg, at Loven ikke har til Hensigt i nogen Maade at fortrædige de eksisterende Skibsværfter og heller ikke dem, der er ved at vokse frem, og som forhaabentlig ogsaa kan blive til Pryd og Fordel for Landet.

Det bestemmes ligeledes i Lovforslaget, at Værfter ikke maa paatage sig Reparationer uden den højtærede Ministers Tilladelse. Det er mig meddelt, at denne Bestemmelse vil blive særdeles hemmende f. Eks. for et Værft som Burmeister & Wain. Forholdet er nemlig, at naar et Skib havarerer f. Eks. paa Norges Kyst, faar straks alle de store Værfter i Nordeuropa Meddelelse derom. De telegraferer til deres Agent om at tage ud, se paa Skaden og byde paa Reparationen. Som Regel vil der være samlet Repræsentanter for de største Værfter i Norden for at gøre Tilbud, og det kan da ikke nytte,

at Burmeister & Wains Værft siger: Vi skal først have telegraferet til Handelsministeren i Danmark, før vi kan give Tilbud. Repræsentanterne maa selvfølgelig have en vis Frihed, og jeg kan heller ikke tro andet, end at det har været Ministerens Mening, at Værfterne skulde have en saadan Frihed. Værfterne mener imidlertid, at de ikke faar en saadan Frihed til at kunne tage sligt Arbejde, et Arbejde, som baade for vedkommende Værft og Arbejderne hører til det mest lønnende. Jeg vil derfor gerne høre en Udtalelse af den højtærede Minister om, hvorledes hans Mening er om dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) ønskede Loven tidsbegrænset. Jeg tror dog, at Ministerens Forslag er bedre end en saadan Tidsbegrænsning. Ingen ved i Virkeligheden, hvor længe denne Lov vil være nødvendig, og det vilde være højst uheldigt, om den bortfaldt for tidligt. Det vilde maaske endog være heldigt, om den kunde vedblive at eksistere, indtil der igen var fuldstændig normale Forhold i Verden.

Ivar Berendsen: Hvad nyt dette Lovforslag indeholder ud over Bekendtgørelserne af 6. Januar og 16. Juni i Aar, staar anført i Bemærkningerne til Lovforslaget og er ogsaa allerede gennemgaaet her fra Talerstolen. Jeg skal derfor ikke gentage det.

Atter en Indskrænkning i den frie Udøvelse af Erhverv, vil man sige om dette Lovforslag. Og Svaret vil blive: Ja, desværre atter en Indskrænkning, en nødvendig Indskrænkning. Men dermed er jo hverken den, der bebrejdede karakteriserer Lovforslaget, eller den, der svarer, kommet et eneste Skridt videre. For den første vil tilføje: Selvfølgelig bøjer man sig for nødvendige Indskrænkninger, men Nødvendigheden af denne Indskrænkning indser vi ikke. Og da der er Tale om to Parter; hvem denne Indskrænkning rammer, nemlig Rederne og Skibsværfterne, indser den ene Nødvendigheden af den ene Indskrænkning, som den anden ikke kan forstaa, og den anden indser Nødvendigheden af den anden Indskrænkning, som den ene ikke kan forstaa. Svaret maa altsaa lyde saaledes: Det er meneskeligt og derfor ogsaa uundgaaeligt, at